

ODPUŠŤ NÁM NAŠE VINY...

POZNÁMKY A ŠPLECHY ZO STRETKA

„No a to "zanedbávanie dobrého" - je zase iná vec. Myslíš tým nekonanie, vtedy, keď treba konať, pasivita, keď treba aktivitu? Viem, že to myslíš v súvislosti s Božím kráľovstvom, ale keď žijeme v tomto svete, ako si nájsť času viac ako ho máme? Je to zložité, aj by som chcela, aj nevládzem. ... človek naskočí na rozbehnutý vlak a stane sa otrokom tohoto sveta, chceme bývať, banka ochotne dá hypotéku a potom už až do dôchodku väčšina ľudí nemá na výber - pracujeme, hrdlačíme, aby sme mohli splácať pôžičky.“

Jeden príklad na lepšie vysvetlenie:

Pred 20 rokmi sme vo Veľkom Záluží pri Nitre založili skautský oddiel Lothlorien. Zakrátko sa z neho stal dnešný 45. zbor Posledného spojenectva. Odvtedy uplynulo dvadsať rokov. Za ten čas prešli jeho výchovou stovky mladých ľudí. Na dvadsiatich letných táboroch sa ich zúčastnili (väčšina viackrát) tisícky. K tomu tisícky družinoviek, oddieloviek, desiatky výprav, spústa projektov... a to aj vo farnosti, od krížových ciest, adorácií, cez ministrovanie až po spoločenstvá a spev pri liturgii.

Možno si položíte túto istú otázku: Ako to dokázali? Kde na to nabrali čas? Nie sú to náhodou rovnakí zamestnaní ľudia ako my, nechodia rovnako do roboty, nemajú rovnako rodiny, domy, záhrady a všetko to ostatné, čo aj my? Ako to všetko stíhajú?

Odpoveď znie: je to ich záľuba. Alebo, povedané inak, je to ich spiritualita, spôsob, akým prežívajú svoje kresťanstvo – a to je ich skutočnou a vlastnou záľubou. A toto je návod aj pre nás.

Vo svete sú rodiny, ktoré fandia fitness. Iné fandia turistike. Iné bicyklom alebo motorkám. Iné záhradkárstvu. Všetky si vedia na svoju záľubu nájsť čas a nie je to pre nich bremeno, ale radosť, dokonca odreagovanie sa a relax. Nemajú problém robiť to so svojimi deťmi. Nemajú problém sa spolu stretávať s rodinami, ktoré baviť to isté, chodiť na zrazy, na podujatia. Nemajú problém sa k tomu verejne hlásiť, hovoriť o tom s inými ľuďmi – pretože je to ich život, skúsenosť, hmatateľná vec.

Kresťanstvo je to isté: životná záľuba. Je to Duch Svätý, ktorý nás naplňa. Skutočne a opravdivo. Je to Boh, ktorý koná. Skutočne a opravdivo. Je to životný štýl, ktorý nás naplňa a posúva naše životy na úplne novú rovinu kvality. Skutočne a opravdivo. Je to rozkoš Božieho kráľovstva, ktoré všetkým, čo žijeme a čím sme budujeme – doma, vo svojom okolí, v zamestnaní, tým, že vo veľkej radosťi a s pasiou žijeme jeho vzťahy a postoje a infikujeme nimi aj svoje okolie. S radosťou a často sa stretávame s ľuďmi a rodinami, ktorí žijú tú istú záľubu ako my. S radosťou chodíme na rôzne „zrazy“ ľudí, žijúcich to isté. Zanietené sa v tom vzdelávame a zdokonaľujeme. Nemáme problém o týchto veľkých a krásnych veciach navonok hovoriť – ako apoštoli, o ktorých sme tento týždeň počúvali aj na liturgii. A vôbec nás to nezaťažuje, pretože je to naša pasia, naša záľuba, naša radosť, naša vášeň, niečo, čo nás „nabíja energiou“ a kde si oddýchame od často ubíjajúceho sveta tam vonku. Toto je tajomstvo konania a žitia Božej vôle, nášho života i poslania ako synov a dcér Boha Najvyššieho. Nie je v tom nič ťažké ani obtiažne.

Bolo by to ťažkým, keby sme to nemilovali, keby to nebola naša vášeň a záľuba, ale len bremeno a nepríjemná povinnosť – ale potom by to ani nebolo kresťanstvo, len jeho napodobenina.

Skutočné kresťanstvo je životnou záľubou a životným štýlom. Nepotrebujeme si naň vydeľovať čas popri čomsi inom, pretože je všetkým vo všetkom!

Problém je teda v tejto jedinej otázke: JE KRESŤANSTVO NIEČO, ČO K NÁŠMU ŽIVOTU PRIDÁVAME, ALEBO JE NAŠIOM ŽIVOTOM, VÁŠŇOU A ZÁĽUBOU?

Ak platí to prvé, nie je to ešte kresťanstvo, len jeho napodobenina, možno dokonca karikatúra. Je námahou a bremenom, musíme si naň vydeľovať čas, nestíhame, sme unavení svetským životom a často už nevládzeme.

Ak platí to druhé, potom je to opravdivé kresťanstvo – plnosť života v Bohu a s Bohom. Potom je pre nás rozkošou, radosťou, vášňou, je našou záľubou. Nemusíme si naň nijako vydeľovať čas, pretože ho žijeme vo všetkom a všetkým, čím sme, čo žijeme, čo robíme. Je pre nás oddychom a pookriatím v šedivosti profánneho a plytkého sveta naokolo, dodáva nám silu a energiu a chuť do života. Vďaka nemu vládzeme svoj život žiť v radosťi.

Viac na túto tému: www.inky.sk, úvahy č. 447 o povahe našej služby; 510 o úplnej normálnosti svätosti; 501 až 507 o „spiritualite konania“.